

Мае сустрэчы з Маці Божай Сёння адбылася мая першая пілігрымка да Цябе, я ўпершыню ўбачыла Цябе такой, наша любая Маці. Свой кароткі расказ я хачу пачаць з таго, як жа любіць нас міласэрны Езус, што даў нам магчымасць жыць на зямлі, так багатай на цуды. Як жа Ён дбае аб збаўленні нашай шматпакутнай Белай Русі, што адзначыў яе такімі дзівоснымі мясцінамі, санктуарыямі і касцёламі, дзе адбываліся здаўна і адбываюцца і сёння самыя сапраўдныя цуды! Як жа Ён марыць аб збаўленні кожнага з нас, што ўвесь час дае магчымасць перажыць навяртанне і духоўнае аднаўленне! Гэтая магчымасць існуе кожны дзень у жыцці кожнага чалавека, неабходна толькі ўзнесці вочы трошачкі вышэй, зрабіць першы крок і працягнуць руку.

†

Маё асабістае навяртанне адбылося некалькі гадоў таму ў санктуарыі Езуса Журботнага ў Росі. Немагчыма каратка апісаць усё тое, што адбывалася ў маім жыцці, а самае галоўнае, у маім сэрцы на працягу гэтых амаль што пяці гадоў. Ён, Сам Бог, дзівосным чынам паклікаў мяне туды, даючы перад гэтым розныя знакі, якія я зразумела толькі пасля. Тады ж і адбылося маё знаёмства са святаром Чэславам Паўлюкевічам, які ўвесь гэты час накіроўваў мяне, вёў да Езуса, падтрымліваў мяне так, як вядзе і падтрымлівае кожнага, хто схіляецца ля ног Езуса Журботнага, просячы прабачэння і дапамогі. Толькі Ты адзін ведаеш, Божа, як я ўдзячна Табе за гэтае знаёмства, якое перавярнула ўсё маё жыццё, дало яму іншы накірунак!.. Я ўжо не магу жыць без Езуса і без гэтых пілігрымак, хаця б раз на месяц (а то і часцей, калі выдаецца магчымасць) туды, да Яго ног, дзе Ён церпіць. Церпіць неяк не так, як заўсёды. Церпіць неяк па-іншаму, асобым чынам. Церпіць і сумуе, гледзячы на ўсіх нас. Сумуе і кліча да сябе ўсіх тых, якія таксама церпяць асобым чынам. Кліча, бо вельмі-вельмі прагне нашага збаўлення і шчасця. Я ўжо неяк пісала кароткае сведчанне аб тым, як змянілася я сама, маё сэрца, мае погляды і ўсё маё разуменне пасля сустрэчы з Езусам. Але я ўпэўнена, што самае галоўнае маё сведчанне аб тым, як я знайшла Яго і якія цуды Ён учыніў у маім жыцці, яно не тое, каб яшчэ не скончана, яно проста яшчэ наперадзе. Я ўпэўнена, што наперадзе. Таму што, па словах св. апостала Паўла, вера ёсць здзяйсненне чаканага і ўпэўненасць у нябачным. Бо бачнае – часовае, а нябачнае – вечнае. Гэтае цудоўнае месца ўжо застанецца месцам майго асабістага пілігрымавання на ўсё маё жыццё. Гэта святая зямля, дзе

адкрыта неба, мой Ерузалем тут, у Беларусі, бо тут стаіць Езус.

Я дзякую Езусу за тое, што пакінуў нам самае вялікае сведчанне сваёй любові – сваю Маці. Я дзякую Яму за ўсе пілігрымкі да Яе, куды Ён сам цудоўным чынам клікаў мяне. Толькі за апошні год адбыліся мае сустрэчы з Маці Божай Вастрабрамскай, Маці Божай Гудагайскай, Маці Божай Шкаплернай, Маці Божай Чанстахоўскай і, амаль кожны чацвер, з Маці Божай Кангрэгацкай. І кожны раз гэта новыя перажыванні, новыя разважанні, новыя адкрыцці і цуды. Вельмі важнымі для мяне былі ўсе гэтыя сустрэчы, але сустрэча ў Вострай Браме, мая першая да Яе пілігрымка, была дастаткова дзіўнай. Я ўпершыню адчула, што Яна вельмі блізка і чуе мяне! З таго моманту пачаўся нейкі новы этап нашых адносін. І калі я, стоячы на каленях ля Яе абраза ў Вострай Браме, адчувала, што Сам Езус дае мне сваю Маці ў дапамогу, а я, па свайму чалавечаму недаверу спытала Яго: “А як жа мне ўсё ж такі паверыць, што Яна сапраўды цяпер будзе за мною? Дай мне, прашу, які-небудзь знак”, то праз хвіліну адна незнаёмая жанчына дакранулася да мойго пляча і працягнула мне маленькую шкатулку: “Вазьміце, гэта для Вас. Езус толькі што сказаў, каб я перадала Вам гэта”... У той шкатулцы была фігурка Маці Божай Меджугорскай, якая цяпер заўсёды побач.

Амаль праз тыдзень пасля гэтага, у вельмі цяжкі для мяне момант, калі сэрца было запоўнена адчаем і непрабачэннем, а я сама нічога не магла з гэтым зрабіць і вельмі патрабавала споведзі, па дарозе ў касцёл я ўвесь час прасіла Яе, каб Яна сама накіравала мяне да святара, патрэбнага мне, на Яе погляд, у той момант. Яна адразу дала мне адказ. Я ж ніколі да таго часу не была з ім знаёма, ніколі не спавядалася ў яго і таму, гледзячы на Яе ў цудоўным абразе Маці Божай Кангрэгацкай, а таксама гледзячы на чэргі ля канфесіяналаў, бо была апошняя нядзеля Вялікага посту, не магла нічога зразумець. “Але ж дзе я цяпер пайду яго шукаць?! Я яго не ведаю! Мяне ніхто не зразумее!”, – пыталася я амаль з адчаем. У адказ я пачула ціхае: “Паглядзі направа”. Неверагодна! Я сапраўды перажыла тады дзіўную споведзь, пасля якой у сэрца прыйшлі супакой і прабачэнне. Як жа я ўдзячна Табе, Мама Марыя, за тую споведзь і за многія іншыя, і за ўсю яго духоўную падтрымку і дапамогу ўвесь гэты час!.. Таму асабіста для мяне вельмі знакава, што менавіта гэтага святара Ты паклікала службыць да сябе, Маці Божая Тройчы Цудоўная.

Мне вельмі сорамна, але я зусім нядаўна даведалася аб існаванні Маці Божай у такім абразе, Тройчы Цудоўнай. Калі ж даведалася, то адразу адчула, што нешта паклікала мяне туды. І сапраўды, вельмі хутка я атрымала запрашэнне! І вось, я стаю перад Табою ў дзень Твайго свята. Я дзякую Табе за гэта!.. Мяне ўразіў велічны, па-святочнаму ўбраны касцёл, званы, якія было чуваць, я ўпэўнена, на небе, а таксама хор, які так прыгожа праслаўляў Цябе. Госці-святары і мноства пілігрымаў прыйшлі да Цябе, каб пакланіцца і падзякаваць. Я не адрываю ад Цябе вачэй, бо ўвесь гэты час я думала, мне было вельмі цікава, якая ж Ты, Маці Божая Тройчы Цудоўная. “Яна мае шмат імён, шмат абразоў, Яна ўсюды розная, але Яна адна і тая ж, бо Яна ў нас толькі адна, наша Мама”. – Такімі глыбокімі словамі, як бы адказваючы на мае думкі, а таксама прыгожым вершам кс. Яна Твардоўскага аб Божай Маці распачаў урачыстасць адміністратар парафіі Маці Божай Тройчы Цудоўнай у Мастах кс. Віктар Ханько. Гэта было прыгожае свята! Святая Імша, Божае слова і мудрае казанне, спевы хору і дары, якія прынеслі тыя, хто прыйшоў, каб ушанаваць Цябе і падзякаваць Табе, працэсія вакол касцёла на заканчэнне... Сапраўды, гэта было дзіўнае свята!..

Вяртаючыся дадому, я ўсю дарогу разважала аб гэтай сустрэчы. І ведаеце, цяпер, калі

Марыя, Маці Міласэрнасці, маліся за нас!

Аўтар: Марына Скліфасоўская
16.11.2012 01:00

хто-небудзь спытае мяне, а якая ж Яна, Маці Божая Тройчы Цудоўная, я адкажу так –
Яна жывая!